

poučne spise razne vsebine vsakemu po 35 gld., v obsegu $\frac{1}{2}$ tiskane pole. Najbolje ustrezajo družbinemu namenu: razprave o narodnem gospodarstvu, pouki iz pravoslovja, prirodoslovja in zdravilstva, črtice iz cerkvene ali posvetne zgodovine, potopisi, životopisi slavnih mož i. t. d. Zlasti pesni, izbrane zastavice, uganke, smešnice in sploh spisi pošteno šaljivi bodo jako dobro ustregli. Rokopisi naj se družbinemu tajniku pošiljajo do 1. majnika 1882. brez podpisanega imena, katero naj se priloži v zapečatenem listu. — Prisojena darila bodo izplačana na god sv. Mohorja dne 12. julija 1882. — Dohodkov imela je družba 26.656 gld. 56 kr., potroškov 26.648 gld. 63 kr., prebitka je tedaj 7 gld. 93 kr.

Štefan Modrinjak. Spisal Božidar Flegerič. Založil Maks Robič. V Celovci. Tiskala družba sv. Mohora 1881, 16 str. v 8^{ki}. — Pred dobrim mesecem praznovali so štirski Slovenci v Središči slavnost na čast slovenskemu pesniku Štefanu Modrinjaku. Kdo je ta slovenski pesnik? vprašal se je marsikdo o tej priliki, ko je čital po raznih listih vabila k Modrinjakovej svečanosti, kajti le malokdo se je spominal, da je bral kedaj kakšno pesen Modrinjakovo n. pr. v Macunovem l. 1850. na svitlo danem „Cvetji“ na 208. str.; ali da je sploh čul imenovati njegovo ime n. pr. v Vrazovej zbirki „Gusle i Tambura (1845)“, kjer na 136. str. Vraz priobčuje Modrinjakovo basen „Jašac“ ter se ga tudi dalje od 155. do 160. strani spomina, z navdušenim besedami imenuje ga štajerskega Vodnika in Jarnika. No, veseli nas, da nam je gosp. Flegerič nekoliko, — dasi ne veliko več — povedal o tem Vodniku (?) štajerskem. Iz njegovega spisa posnemamo, da se je Modrinjak porodil 23. decembra 1774. l. v Središči, da je študiral v Varaždinu in Gradci, potem kaplanoval po raznih krajih spodnještajerske zemlje ter naposled umrl 8. oktobra 1827. leta pri sv. Miklavži imovit župnik, a kakor piše Vraz (158 str.) „nerado gledan od poglavarah svojih porad njekojih stvari, u koje se slobodan taj um nije mogo skučiti, zanemari se sasvim pijuči preko mjere, da u pitju zaboravi tuge i žalosti svoje.“ Po smrti Modrinjakovej pride iz mesta pisar M—rič popisovat njegovo ostalino, a to človeče „svako pismo, na kojem je vidio slova slovenska, podera, pa onako poderano baci kroz pozor u dvorište medju smjeti.“ Samo nekoliko pesnij Modrinjakovih ohranilo se je slučajno v rokopisu. Te pesni Vraz imenuje „žeženo zlato, pravi ures poesie slavljanske“. A dasi je ta hvala gotovo pretirana, vender bi bilo hvaležno delo te pesni zbrati ter na svitlo dati, in gosp. Flegerič bi z izdavo Modrinjakovih pesnij Slovincem gotovo še bolje ustregel nego jim je s svojim skromnim životopisom. Ako pa g. Flegerič misli, da bi se bil iz Modrinjaka porodil pesnik Vodnikove vrste, da je našel takšnega blagodušnega in naobraženega voditelja, kakeršen je bil baron Zois Vodniku, jako se moti. Zdi se nam, da se Slovenci z óne strani Boča lóže nauče pisati pravilne hrvaščine nego pisne (karantanske) slovenščine in da je Stanko Vraz Slovincem „uskočil“, temu je v prvej vrsti iskati narodopisnih uzrokov.

Odbor za izdavanje slovensko-nemškega Wolfovega slovarja imel je 1. oktobra v knezoškofovskem poslopji čez delj časa spet sejo, v katerej so odborniki poročali o svojem delovanji zadnje mesece. Ker so starejši pisatelji, in tudi mnogi novejši, uže izpisani v Cafovej in Miklošičevej zbirki, ki bodeta novemu slovarju služili v podstavo, zdela se je odbornikom sprva najvažnejša naloga te dve zbirki dopolniti z izpiski iz novejših pisateljev slovenskih od l. 1873. dalje. Za tega